

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

จากการศึกษาถึงลักษณะของภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีการค้าของไทย
ที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบันแล้วจะเห็นได้ว่า ภาษีทั้งสองประเภทนี้มีหลักเกณฑ์และ
วิธีการจัดเก็บที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่จัดเก็บจากราย
รับทุกชั้นตอนของการผลิตและการจำหน่ายสินค้าตั้งแต่ผลิต ผู้ขายส่งทุกทอดไป
จนถึงผู้ขายปลีก โดยให้ผลิตและผู้ขายในแต่ละทอดหักภาษีที่ชำระไว้ในทอด
ก่อน ๆ ออกจากระเบาะภาษีที่เกิดจากมูลค่าที่เพิ่มขึ้นในแต่ละทอดเท่านั้น,
ส่วนภาษีการค้าของไทยที่เก็บจากการซื้อขายสินค้าในปัจจุบัน เป็นการจัดเก็บ
จากทอดคนทางเพียงทอดเดียวจากผู้ผลิตเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ผลิตคำนวณภาษี
จากยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายตามอัตราภาษีการค้าที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว
รวมภาษีเข้าไปในราคาสินค้าและผลักภาระภาษีนี้ให้ไปตกต่องยังผู้บริโภค ซึ่งมี
ผู้กล่าวว่า การนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ในประเทศไทย จะเป็นการแก้ปัญหาความ
ซ้ำซ้อนของภาษีการค้า และแก้ปัญหาความยุ่งยากอันเกิดจากการที่ภาษีการค้า
มีหลายอัตรา อีกทั้งการบริหารจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มสามารถกระทำได้โดยง่าย
เพราะมีการควบคุมโดยการออกใบอินวอยซ ซึ่งใช้สอบบันทึกได้ในทุกทอดของ
การผลิตและการจำหน่าย และจะทำให้รัฐบาลเก็บภาษีได้เพิ่มมากขึ้นหากนำภาษี
มูลค่าเพิ่มมาใช้ เพราะผู้เสียภาษีจะเพิ่มมากขึ้นในทุกชั้นตอนของการผลิตและ
การจำหน่าย

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีการค้าของ
ไทยมาโดยละเอียดแล้ว ผู้เขียนเห็นว่าค่ากล่าวอ้างที่ว่า การนำภาษีมูลค่าเพิ่มมา
ใช้ในประเทศไทยจะก่อให้เกิดผลดีนานัปการดังกล่าว ข้างต้นยังไม่ถูกต้องนัก
และยังไม่สมควรนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทนภาษีการค้าของไทยในขณะนี้ เนื่อง

จากภาษีการค้าของไทยยังมีลักษณะที่เหมาะสมกับสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และความเจริญของประเทศอยู่ และภาษีมูลค่าเพิ่มก็มีการจัดเก็บที่ยุ่งยากและต้องอาศัยความรู้และความร่วมมือของผู้นิติภาษี ตลอดจนประสิทธิภาพในการบริหารจัดเก็บอยู่เป็นอันมาก หากนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ในประเทศไทย ในขณะนี้ย่อมจะทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จตามที่คาดหมายไว้จึงยังไม่ควรเปลี่ยนแปลงระบบการจัดเก็บภาษีการค้าใหม่ทั้งหมดโดยนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทนคงเพียงแต่ปรับปรุงขอบเขตของภาษีการค้าบางประการตามที่จะได้เสนอแนะต่อไป อันจะทำให้การจัดเก็บภาษีการค้ามีผลดียิ่งขึ้น ซึ่งจะกล่าวถึงข้อสรุปของความไม่เหมาะสมในการนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ในประเทศไทย และขอเสนอแนะการแก้ไขภาษีการค้าในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

6.1 ขอสรุป

6.1.1 จากคำกล่าวที่ว่าภาษีมูลค่าเพิ่มจะแก้ปัญหาในด้านความซ้ำซ้อนของภาษีการค้าของไทยนั้น เมื่อพิจารณาแล้วปรากฏว่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นแม้จะหักภาษีที่ชำระในทอดก่อน ๆ ออกให้ ทำให้เห็นว่าเป็นการแก้ปัญหาความซ้ำซ้อนของภาษีแต่เนื่องจากภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นการเก็บภาษีจากทุกทอดที่มีการผลิตและจำหน่าย ฐานของภาษีจึงถูกเพิ่มเข้าไปในทุกขั้นตอนของการผลิตและจำหน่าย ทำให้มูลค่าของภาษีที่ผู้ประกอบการจะมีจำนวนสูงกว่าที่ผู้ประกอบการจะต้องรับภาระในกรณีภาษีการค้า เพราะภาษีการค้าของไทย เป็นการเก็บภาษีจากผลิตเพียงทอดเดียวมิได้มีการเก็บภาษีในทุก ๆ ทอด ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง ซึ่งสมมุติว่า กิจการผลิตเสกขวยเคี้ยวออกจำหน่าย ทั้งนี้ในกรณีภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีการค้าของไทย จัดเก็บในอัตรา 10% ทั้งสองกรณี แต่ผลของภาษีจะมีความแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

	ภาษีมูลค่าเพิ่ม (10%)				
	ราคาซื้อ	ราคาขาย	ภาษีที่ต้องชำระตอนขาย	ภาษีที่ต้องชำระตอนซื้อ	ภาษีที่ต้องชำระเพิ่มเติม
ผลิตเส้นกวยเตี๋ยว	-	120	12	-	12
ขายส่ง	120	150	15	12	3
ขายปลีก	150	200	20	15	5
				ยอดรวมภาษี	20

	ภาษีการค้า (10%)			
	ราคาขาย	ภาษีการค้า	ภาษีบำรุงเทศบาล	ภาษีที่ต้องชำระทั้งสิ้น
ผลิตเส้นกวยเตี๋ยว	120	12	1.2	13.2

จากตัวอย่างดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่าผลของภาษีมูลค่าเพิ่มมีมากกว่าภาษีการค้าของไทย คือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม = 20 ส่วนภาษีการค้า = 13.2

6.1.2 การจะนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาแก้ปัญหาค่าเงินบาทอันเกิดจากการที่ภาษีการค้ามีหลายอัตรา จริงอยู่แม้ภาษีมูลค่าเพิ่มจะมีการแบ่งแยกอัตราภาษีออกเป็นเพียง 2-3 อัตรา คือ อัตราขั้นต่ำ อัตราปานกลาง และอัตราสูงสุด มิได้มีอัตราภาษีมากมายหลายอัตราเช่นเดียวกับภาษีการค้าของไทย แต่ในการบริหารจกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นก็ยังมีปัญหาอันเกิดจากการ

ใช้อัตราภาษีเช่นเดียวกับการใช้อัตราเดียวจะทำให้การบริหารจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม
 กระทำได้โดยง่ายกว่าการใช้อัตราภาษีหลายอัตรา แยกหลาย ๆ ประเทศก็ยังคงต้อง
 ใช้อัตราภาษีหลายอัตราในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อความยุติธรรมในการรับภาระภาษี
 ของผู้ที่มีฐานะแตกต่างกัน และเพื่อเหตุผลในการหารายได้ซึ่งการใช้อัตราภาษีหลาย
 อัตรานี้ จะทำให้เกิดข้อยุ่งยากเนื่องจากการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องมีการคำนวณ
 ภาษีทั้งจากยอดซื้อ และยอดขายเพื่อจะได้เครดิตภาษีที่ชำระไว้แล้วในทอดก่อน ๆ
 ดังนั้น หากจำนวนสินค้าที่ทำการซื้อขายมีมากมายหลายชนิด ผู้ขายจะต้องรับภาระ
 หนักมากในการคำนวณภาษีและการลงบัญชี นอกจากนี้ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มยังมีวิธี
 การยกเว้นภาษีซึ่งมีทั้งการยกเว้นภาษีให้ทั้งหมดที่เรียกว่า อัตราภาษีศูนย์ (Zero
 Rating) คือยกเว้นภาษีให้ในคอนขายสินค้า และซื้อคืนหรือเครดิตภาษีที่ชำระไว้
 ในคอนซื้อสินค้าได้ และการยกเว้นภาษีให้เฉพาะบางส่วน ซึ่งยกเว้นให้เฉพาะภาษีที่
 จะต้องชำระในคอนขายสินค้า แต่ไม่มีสิทธิ์ที่จะซื้อคืนหรือเครดิตภาษีที่ชำระในคอนซื้อได้
 ซึ่งจะเห็นได้ว่าวิธีการของภาษีมูลค่าเพิ่มนี้แม้จะมีอัตราภาษีน้อยกว่าภาษีการค้า แต่ก็
 มีข้อยุ่งยากกว่าการค้าการคำนวณภาษีการค้าของไทย

อีกประการหนึ่ง ในทางปฏิบัติของกรมสรรพากร จะมีการให้ผู้เสียภาษีหรือ
 เมื่อมีข้อสงสัยว่าการประกอบกิจการค้าของใครจะต้อง เสียภาษีในอัตราเท่าไร การที่
 ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มแยกอัตราไว้เป็น 2 - 3 อัตรานั้นเป็นการเหมาะสมกับระบบ
 ภาษีมูลค่าเพิ่ม เพราะผู้เสียภาษีมีเป็นจำนวนมากและจะต้องคำนวณภาษีทั้งจากยอดซื้อ
 ยอดขาย สำหรับสินค้าที่ซื้อขายทุกชนิด ในทุกทอด ถ้าแบ่งแยกอัตราภาษีไว้โดย
 ละเอียดก็จะทำให้การคำนวณภาษียุ่งยากมากจนไม่อาจปฏิบัติได้ แต่การแบ่งแยก
 อัตราภาษีไว้ เพียง 2 - 3 อัตรา ก็ทำให้มีความยากว่า สินค้านั้นจะต้อง เสียภาษี
 ในอัตราใดเมื่อผู้เสียภาษีไม่อาจจะทราบได้ว่าสินค้าที่ตนขายจะต้อง เสียภาษีในอัตราใด
 แน่ ก็จะต้องมีหนังสือสอบถามมายังกรมสรรพากร ซึ่งผู้เสียภาษีใน

ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมีเป็นจำนวนมากก็จะทำให้เป็นการเพิ่มงานด้านการทอซื้อหาหรือของผู้เสียภาษีให้แก่กรมสรรพากรอย่างมากมาย การที่ภาษีการค้ากำหนดอัตราภาษีไว้อย่างละเอียดจึงเป็นการยากกว่า เพราะทำให้ทราบได้โดยง่ายว่าสินค้าที่ผู้เสียภาษีขายอยู่ในประเภทการค้าใด จะต้องเสียภาษีการค้าในอัตราใด

ดังนั้นการนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้เพื่อแก้ปัญหาความยุ่งยากอันเกิดจากการที่ภาษีการค้ามีหลายอัตราจึงไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด ฉะนั้นจึงควรใช้ระบบภาษีการค้าเดิม แต่เพิ่มรายละเอียดลงไปในอัตราภาษีการค้า เพื่อที่จะให้ผู้เสียภาษีวินิจฉัยได้ง่ายขึ้นว่าสินค้าใดจะต้องเสียภาษีในอัตราใดแน่ โดยอาจจะใช้วิธีการเช่นเดียวกับพิภักดิ์อัตราภาษีศุลกากรก็ได้

6.1.3 จากคำกล่าวที่ว่า การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม การบริหารจัดการเก็บสามารถกระทำได้โดยง่ายเพราะมีการออกใบอินวอยซ์ซึ่งใช้สอยยืนยันกันได้ในทุกชั้นตอนของการผลิตและการจำหน่ายนั้น จะเห็นได้ว่าการออกใบอินวอยซ์นี้จะต้องกระทำในทุกชั้นตอนจึงจะสามารถใช้ควบคุมการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการออกใบอินวอยซ์นี้จะต้องมีการแสดงรายละเอียดของราคาซื้อ ราคาขายสินค้า ภาษีที่ชำระไว้จากยอดซื้อและยอดขายประเภทของสินค้าชนิดที่ต้องเสียภาษี และไม่ต้องเสียภาษี ชื่อ ที่อยู่ของผู้ซื้อ ผู้ขาย วันที่ออกใบอินวอยซ์ ฯลฯ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการออกใบอินวอยซ์นี้มีขอยุ่งยาก และจะต้องปฏิบัติโดยผู้ประกอบการที่มีความรู้เพียงพอ จึงจะสามารถกระทำได้อย่างถูกต้อง แต่ผู้ประกอบการค้าในประเทศไทยยังไม่มีความรู้เพียงพอ โดยเฉพาะกิจการขนาดเล็กที่มีเป็นจำนวนมาก อันเป็นเหตุให้ผู้ประกอบการค้าไม่สามารถออกใบอินวอยซ์ได้โดยถูกต้อง หรือเกิดความเบื้อหนายในความยุ่งยากของการออกใบอินวอยซ์ จนทำให้เกิดการหลีกเลี่ยงไม่ออกใบอินวอยซ์ขึ้นได้

นอกจากนี้จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น แม้การที่กรมสรรพากรบังคับให้
ผู้ประกอบการค้าออกใบรับ เมื่อได้รับชำระราคาจากการขายสินค้าซึ่งง่ายกว่า
การออกใบอินวอยซ์ในกรณีที่มีมูลค่าเพิ่มมาก ก็ยังปรากฏว่าการออกใบรับของ
ผู้ประกอบการค้าไม่ไคผล ผู้ประกอบการค้าไม่สนใจที่จะออกใบรับ เป็นจำนวน
มาก ดังนั้นการที่จะให้ผู้ประกอบการค้าของไทยออกใบอินวอยซ์ยอมจะไม่ได้
ผลอย่างแน่นอน ประกอบกับการควบคุมโดยการออกใบอินวอยซ์นั้นก็ไม้อาจควบคุม
ได้ 100% ถ้าเป็นกรณีที่เป็นผลิตภัณฑ์หลักโซ หรือ เป็นกิจการที่มีเจ้าของกิจการ
ที่มีความสัมพันธ์กัน เพราะถ้าพร้อมใจกันไม่ออกใบอินวอยซ์ในรายใกราย
หนึ่งแล้วก็ไม่อาจจะทำการตรวจสอบพบได้ เหมือนกับกรณีการไม่ลงบัญชีคุม
สินค้าและไม่ลงยอดขายของภาษีการค้า เมื่อการออกใบอินวอยซ์ไม่สามารถ
กระทำได้โดยทั่วถึงแล้ว การบริหารจัดการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มก็ย่อมจะไม่ไคผล

6.1.4 ขอดังกล่าวการนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทนภาษีการค้าของ
ไทยจะทำให้รัฐบาลเก็บภาษีได้เป็นจำนวนมากขึ้น เพราะ เป็นการเก็บภาษีจาก
ผู้ประกอบการค้าเพิ่มมากขึ้นในทุกขั้นตอนของการผลิตและการจำหน่ายนั้นถา
มองในแง่ทฤษฎีแล้วการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจะทำให้รัฐบาลเก็บภาษีได้เพิ่ม
มากขึ้นจริง เพราะผู้เสียภาษีมีเพิ่มมากขึ้น เป็นจำนวนมากกว่าการจัดเก็บภาษี
การค้า ซึ่งเก็บจากผู้ผลิตเพียงทอดเดียว แต่การที่จะเก็บภาษีได้เป็นจ่า
นวนมากนี้ก็ขึ้นอยู่กับว่าในทางปฏิบัติผู้เสียภาษีจะสามารถปฏิบัติภาระภาษี
ได้อย่างถูกต้องหรือไม่ เนื่องจากภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่มีร่องรอยยากต่ออาัย
ความรู้ และความสามารถในการทำบัญชีอย่างถูกต้องครบถ้วนของผู้เสียภาษีใน
ในประเทศที่เจริญแล้วที่ไรภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น ฝรั่งเศส เยอรมัน ก็ยังไม่เก็บ
ภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็ก หรือ
ใหญ่ประกอบกิจการดังกล่าว เลือกว่าจะชำระภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ก็ได้ เนื่องจาก

บุคคลเหล่านี้ไม่มีความรู้ในการทำบัญชี และกรอกแบบแสดงรายการ เพื่อเสียภาษี ดังนั้น ประเทศไทยซึ่ง เป็นประเทศที่กำลังพัฒนาปัญหาในด้านการความรู้ของผู้ประกอบการจะต้องมีเพิ่มมากขึ้น เพราะผู้ประกอบการที่มีความรู้ ความเข้าใจในการเสียภาษีและการทำบัญชีมีน้อย นอกจากนี้ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มยังกำหนดให้ผู้ประกอบการทุกหอดอกคำนวณภาษีที่ตนจะต้องชำระหัก ควบภาษีที่ชำระในทอดก่อน ๆ ออก คงชำระ เฉพาะยอดภาษีที่แตกต่างให้แก่ รัฐบาลหน้าที่ของผู้ประกอบการในกรณีนี้ก็จะต้องอาศัยความรู้และความซื่อสัตย์ เพราะผู้ประกอบการอาจคำนวณภาษีผิดพลาดหรือ เกรงใจภาษีที่ชำระ ไปแล้วสูงกว่าความเป็นจริง รวมตลอดถึงการจงใจไม่ส่งภาษีให้ภาครัฐ

การจัดเก็บภาษีจากผู้ประกอบการทุกหอดอกในกรณีภาษีมูลค่าเพิ่ม นี้ยังมีปัญหาเพิ่มขึ้นในด้านการตรวจสอบภาษี เพราะจะต้องเพิ่มจำนวนผู้ตรวจสอบภาษีให้เพียงพอกับจำนวนผู้เสียภาษี และเจ้าหน้าที่เหล่านี้ก็จะต้องได้รับการฝึกฝนอบรมเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังจะต้อง เสียค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการ ตรวจสอบ และการปฏิบัติ จัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นมาก ซึ่งการที่รัฐบาลจะต้อง เสียค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการเก็บภาษีเกินกว่า 20% ของเงินภาษีที่จะได้รับก็จะไม่มีประเทศไหนยอมรับวิธีการจัดเก็บภาษีดังกล่าวได้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าหาก จัดเก็บภาษีได้ไม่ทั่วถึง และต้อง เสียค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการเก็บเป็นจำนวนมากแล้วย่อมจะทำให้จำนวนภาษีที่จัดเก็บได้มีจำนวนไม่มากดังที่คาดหมายไว้

6.1.5 นอกจากเหตุผลที่ได้อธิบายให้เห็นว่าไม่สมควรนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ในประเทศไทยในขณะนี้มาแล้วหลายประการ ยังมีเหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อการจัดเก็บภาษี เพราะการที่รัฐบาล จะจัดเก็บภาษีให้ใดผลค่านั้นจะต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญอัน เกิดจากความร่วมมือ และปฏิบัติตามกฎหมาย ภาษีอากรควบคู่กันของผู้เสียภาษี ซึ่งตามธรรมชาติแล้ว ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะมีทัศนคติต่อภาษีที่มีความยุ่งยากกว่า เป็นภาษีที่เลว และ เกิด ปฏิกริยาต่อต้าน แต่ผู้เสียภาษีต้องการภาษีที่มีลักษณะง่ายในการปฏิบัติและง่าย

ต่อความเข้าใจ ซึ่งภาษีมูลค่าเพิ่มนี้เป็นภาษีชนิดใหม่ที่ยุ่เสียภาษีของไทยไม่เคย
 ชิน และเป็นภาษีที่ยากต่อความเข้าใจ และยากที่จะปฏิบัติ บอุมจะทำให้เสีย
 ภาษีหลัก เคียงภาษีกันอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้การนำภาษีที่ยุงยาก เช่นภาษีมูลค่า
 ค่าเพิ่มมาไชยอมจะทำให้เกิดผลเสียต่อความร่วมมือ และปฏิบัติตามกฎศมา
 ไคไคอง่าย

จากขอสรุปที่กล่าวมาแลวข้างคนชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยยังไม่ควร
 นำภาษีมูลค่าเพิ่มมาไชแทนภาษีการค้า เพราะภาษีการค้ามีความเหมาะสมต่อ
 สภาพเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญของประเทศแลว เพียงแต่มีขอบปรอง
 ที่สมควรจะไครับการแก้ไขเพียงเล็กน้อย ดังต่อไปนี้

6.2 ข้อเสนอแนะ

6.2.1 คานคว้บทกฎหมาย เนื่องจากภาษีการค้าของไทยที่จัดเก็บ
 อยู่ในปัจจุบันซึ่งมีรูปแบบการจัดเก็บจากคนทางคือ เก็บจากผลิตและผู้นำเขา
 นั้นว่า เป็นภาษีที่มีความสำคัญ เพิ่มมากขึ้นตาอเวลาในคานการหารายไค แต่
 ภาษีการค้าของไทยก็ยังมีลักษณะการบัญญัติกฎหมายที่ยากแก่การตีความ แม
 ธรรมศมาแลวไม่มีกฎหมายไคในโสภที่บัญญัติให้คน เขาใจไคหมคทุกคน แต่
 อย่างไรก็ตามหากภาษีการค้าจะไชลดอยค่าไหงายขึ้นโดยไม่คงหวังว่าจะเสีย
 รูปแบบหรือการวางประโยคของกฎหมาย ก็จะช่วยไคเสียภาษีเขาใจและเสีย
 ภาษีการค้าให้ตูกตองไคไคโดยไม่ทำให้เกิดปัญหาไคแยงระหว่างคนเสียภาษีกับเขา
 หนาคที่ปฏิบัติจัดเก็บจน ตองนำคดีขึ้นฟ้องรองต่อศาล ทำให้เสียค่าไชจ่ายไปไค
 ไม่จำเป็นทั้งนี้ผู้ประกอบการศมาและรัฐบาล

6.2.2 การกำหนดอัตราภาษีการค้า ควรให้มีผู้เข้วชาคูที่มีความรู
 ถึงสภาพของกิจการศมาแต่ละประเภท เพราะกิจการศมาแต่ละประเภทยอมจะ
 ตองมีรายรับและรายจ่ายสูงต่ำตางกัน ไคเฉพาะอย่างยิ่งการจัดเก็บภาษีการค้า
 ศมาไม่สามารถหักรายจ่ายไค ถ้าการจัดเก็บภาษีการค้าในอัตราที่สูงโดยไม่ทราบ
 ถึงสภาพของรายรับและรายจ่ายที่แท้จริงยอมจะทำให้การประกอบกิจการศมานั้น

ตั้งอยู่ไม่ได้ ทำให้ผู้ประกอบการค้าทอง แยกกิจการไป เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจ
ของประเทศไทย

6.2.3 งานการตรวจสอบภาษี การตรวจสอบภาษีอากร เป็นเครื่อง
วัดผลว่าผู้เสียภาษีปฏิบัติตามกิจการ เสียภาษีไว้อย่างถูกต้องหรือไม่ ปรากฏการ
หลักเสียภาษี กระตุ้นเตือนให้ผู้เสียภาษีรู้หน้าที่ไม่หลีกเลี่ยง ทราบขอบเขต
ของภาษี และหาทางป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี เพื่อความเป็นธรรมสำหรับผู้
เสียภาษีและเพื่อหาเงินเข้ารัฐ การตรวจสอบจึงควรจะไปทั่วอย่างสม่ำเสมอ
คืออาจจะกำหนดเวลาไว้สำหรับการตรวจสอบ กิจการแต่ละประเภทแบ่ง
เป็นกิจการขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก เช่นกิจการขนาดใหญ่อาจจะกำหนดเวลา
การตรวจสอบไว้ 3 ปีต่อครั้ง และกิจการขนาดเล็ก 2 ปีต่อครั้ง เพื่อทำให้
ผู้เสียภาษีทราบถึงขอบเขตผลและแก้ไขข้อผิดพลาดที่โดยไม่ได้ทำเสียภาษีปฏิบัติ
ผิดผิดพลาดต่อไป อันทำให้ผู้เสียภาษีต้องเสียภาษี เบี้ยปรับและเงินเพิ่มย้อน
หลัง เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ควรจะต้องมีการจัดทำประวัติของผู้เสียภาษีแต่ละ
คนไว้ เพื่อประโยชน์ในการอ้างอิงและประเมินภาษี

6.2.4 การให้คำปรึกษาแก่ผู้เสียภาษีในทุกประเทศการบริหารภาษี
เพื่อที่จะให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีให้ถูกต้อง จะมีการบริการตอบปัญหา เช่น เกี่ยว
กับที่กรมสรรพากรกระทำในปัจจุบัน เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา หากข้อเท็จ
จริงที่ให้แก่กรมสรรพากร ตรงกับข้อเท็จจริงที่ผู้ประกอบการค้าปฏิบัติอยู่คำตอบ
ของกรมสรรพากรย่อมมีบังคับและมีผลผูกพันกรมสรรพากร ในทางปฏิบัติเป็นที่
ที่ทราบกันดีว่า เมื่อผู้ประกอบการค้าใดเขียนจดหมายหารือมายังกรมสรรพากร
กรมสรรพากรก็จะตอบขอหารือ หากในในอนาคตเจ้าพนักงานประเมินได้ทำการ
ประเมินภาษี ผู้ประกอบการค้ารายนี้โดยอ้างว่าคำตอบของกรมสรรพากรไม่
ถูกต้อง เช่นนี้ นอกจากผู้ประกอบการค้าจะคงเสียภาษีย้อนหลังแล้วยังต้อง
ชำระ เบี้ยปรับ เงินเพิ่มอีกแม้กรมสรรพากรจะไม่อ้างโดยคงว่าที่ประเมิน
นี้โดยหากบุคคลจะปฏิเสธว่าไม่ถูกต้องหาใช่ไม่ได้ แต่ผลก็จะส่งออกไปเป็นพหุ
ของนั้น อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ไม่ใช่ก่อให้เกิดความยุ่งยากทำให้

เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการและประเทศชาติโดยส่วนรวมเท่านั้น แต่ยิ่งสร้างความบาดหมางระหว่างผู้เสียภาษี และเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษี เพราะเหตุการณ์ จะกลายเป็นว่าผู้ไม่รุกรานหมายกลายเป็นผู้ตีบริหารกฎหมายนั่นเอง แต่ข่าวดังกล่าวเพราะหลักยึดถืออยู่กับผู้เสียภาษี เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวจึงใคร่เสนอแนะว่า ในกรณีข้อเท็จจริงตรงกันกับที่ผู้ประกอบการปฏิบัติและกรมสรรพากรไต่ถามข้อหารือไปแล้ว กรมสรรพากรจะต้องผูกพัน หากปรากฏว่าภายหลังกรมสรรพากร ตอบผิดผู้เสียภาษีจะต้อง เสียภาษีในอัตราใหม่นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากกรมสรรพากรว่าไต่ถามข้อหารือผิด และยกเลิกหนังสือขอขหารือนั้น เป็นต้นไป และไม่ต้อง เสียภาษีย้อนหลัง เงินเพิ่มและ เบี้ยปรับใด ๆ ทั้งสิ้น

ถ้าเรามองในทางเศรษฐกิจของประเทศทั้งหมดจะเห็นว่าข้อเสนอนี้เป็น เรื่องที่ผลประโยชน์ทั้งสองฝ่าย เพราะกรมสรรพากรมีโอกาสใหม่ประกอบการเสียภาษีในอัตราที่ถูกตอง และอยู่ในอารมณ์พร้อมที่จะ เสียภาษีให้ สำหรับคาบประชาชนจะไม่คิดถึงความผิดพลาดของกรมสรรพากรไปในทางที่เคียดแค้น เพราะภาระภาษีอัตราใหม่จะ เกิดขึ้นต่อ เมื่อชาวผลิตภัณฑ์ครั้งใหม่และ เมื่อมองในกรณีเงินได้นิติบุคคล หากการจัดเก็บภาษี เป็นไปในทางที่เคยปฏิบัติ คือกรมสรรพากรไม่ยอมรับว่าหนังสือขอขหารือผูกพันกรมสรรพากร ให้เสียภาษีย้อนหลัง เบี้ยปรับและ เงินเพิ่มในอัตราค่อนข้างสูง สิ่งเหล่านี้ในกรณีเงินได้นิติบุคคลถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่ตัดออกได้ เมื่อ เป็นเช่นนี้ผู้เสียภาษีจะ เอาเงินจำนวนดังกล่าวมาหัก เป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิผลคือปีนั้นราคาทุนสุทธิไม่มีภาษีที่จะต้อง เสีย ทางด้านฝ่ายรัฐบาลก็จะไม่ได้รับชำระภาษี 40% ตามอัตราภาษีเงินได้ ตามองอีกไปในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ การที่บริษัทใหญ่ ๆ ซึ่งเริ่มก่อตั้งถูกประเมินภาษีการค้าในปีที่ 4 ปีที่ 5 ของการลงทุนการประเมินภาษีดังกล่าวจะส่งผลมากพอที่จะทำให้การค้าของบริษัทนั้นชะงักงัน หรือล้มละลายไปเลยตามองในแง่การลงทุนระหว่างประเทศ การที่กรมสรรพากรซึ่งถูกสันนิษฐานว่าเป็นบุคคลที่สมควรจะรู้ เกี่ยวกับกฎหมายของตนเองโดยตรง ไม่ยอมรับผิดชอบในการ

คอบซื้อหรือของผู้ประกอบการค้า เช่นนี้ ผู้ลงทุนต่างประเทศย่อมจะเกิดความลังเลใจในการที่จะมาลงทุนในประเทศไทย เพราะแม้จะไต่หน้สื่อคอบยืนยันจากกรมสรรพากรแล้ว ก็ยังสร้างความหวาดหวายให้แก่ผู้ลงทุนตลอดเวลา

อย่างไรก็ตามการที่จะให้กรมสรรพากรผูกพันในข้อหาหรือที่คอบไปโดยให้ผู้ประกอบการค้าเสียภาษีในอัตราที่ถูกคอบนับแต่วันที่ทราบว่าการคอบซื้อหรือฉิดพลาด โดยคานึงถึงในคานความเป็นธรรมและหลีกเลี่ยงผลกระทบในคานต่าง ๆ คึงกล่าวข้างคั้น แต่ในขณะเดียวกันจะเกิดปัญหาว่าผู้ประกอบการค้ามิได้เสียภาษีตามอัตราที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เพราะหน้สื่อคอบซื้อหรือของกรมสรรพากรมิใช่กฎหมาย ยอมไม่มีผลลบลางบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรได้ สำหรับเรื่องนี้มีทางแก้ไขอยู่ 2 ประการ คือ

ประการแรก แก้ไขกฎหมายให้อ่านาจอธิบคิกรมสรรพากรที่จะประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบการค้ารายใดรายหน้ เสียภาษีในระยะเวลาดิระยะเวลาดิหน้ ตามอัตราที่อธิบคิประกาศกำหนดจนกว่าจะได้มีการประกาศยกเลิกหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกับพระราชกำหนดพิคคิอตราศุลกากร ที่ให้อ่านาจอธิบคิกรมศุลกากรที่จะประกาศเป็นครั้งคราวก็ได้ว่า ราคาในทองตลาดเป็นราคาเฉลี่ยสำหรับของประเภทหน้ประเภทใด กำหนดเป็นเงินเทาใด ให้ถือราคาเช่นวานี้เป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรในประเภทของที่ประกาศน้น แทนราคาอันแท้จริงในทองตลาด นับคั้งแต่วันที่ประกาศเป็นคั้นไป จนกว่าจะมีประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง

ประการที่สอง ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาดว่าผู้ประกอบการค้าจะคองเสียภาษีในอัตราใดแน และเมื่อปรากฏว่า การคอบซื้อหรือของกรมสรรพากรฉิดพลาด ผู้ประกอบการค้าสามารถจะฟ้องร้องให้กรมสรรพากรรับคิฐานละเมิดได้ ซึ่งในกรณีนี้กรมสรรพากรยากที่จะพิสูจน์ได้ว่า การที่คอบซื้อหรือฉิดพลาดนี้ มิได้เป็นไปโดยประมาทเลินเลอและทำให้ผู้ประกอบการค้าคองได้รับความเสียหาย

เมื่อได้พิจารณาถึงทางแก้ไขคั้ง 2 ประการนี้แล้ว จะเห็นได้ว่าในประการที่สองจะมีผลเสียมากกว่า เพราะการที่กรมสรรพากรจะคองรับคิฐานละเมิดในการคอบซื้อหรือฉิดพลาดนี้ จะทำให้การคอบซื้อหรือเป็นไปโดยลาซา เกิดผลเสียคอบผู้ประกอบการค้าได้ จึงควรวิธีการในประการแรกที่แก้ไขกฎหมายให้อ่านาจอธิบคิกรมสรรพากรมีอำนาจประกาศว่า การที่ผู้ประกอบการค้าได้เสียภาษีไว้ตามที่กรมสรรพากรได้คอบซื้อหรือไว้เป็นการถูกต้องแล้ว จนกว่าจะได้มีการประกาศยกเลิกหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง

คั้งน้น จะเห็นได้ว่าหากกรมสรรพากรจะยอมรับเอาความเห็นของหลาย ๆ ฝ่าย และผลซึ่งจะคกแกส่วนรวมขึ้นพิจารณา ยอมรับจะเป็นผู้แก้ไขในข้อฉิดพลาดซึ่งกรมสรรพากร

ทำขึ้นเอง การพัฒนาเศรษฐกิจตามเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 5 ก็ย่อมจะ บรรลุผลสำเร็จได้

6.2.5 การให้การศึกษาเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรอาจจำแนกออกได้ เป็น 2 กรณี

✓ กรณีให้การศึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรเอง การปฏิบัติจัดเก็บภาษี ผู้ที่มีหน้าที่ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีมีความจำเป็นที่จะต้องทราบถึงกฎหมายภาษีอากร เป็นอย่างดี เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีได้โดยถูกต้อง และไม่ผิดพลาดอันจะทำให้เกิดผลเสียแก่รัฐ หรือ ผู้ประกอบการค้าได้ ดังนั้นทุกครั้งที่มีการออกกฎหมายภาษีอากรใหม่ ๆ หรือ เมื่อรัฐบาลขอรับราชการใหม่ จึงควรจะต้องมีการอบรมและให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ปีละ 1 ครั้ง เพื่อที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการจัดเก็บภาษีได้ทราบถึง กฎหมายและความเปลี่ยนแปลงของกฎหมายภาษีอากร เป็นอย่างดี ซึ่งจะทำให้เกิดผลดีต่อการปฏิบัติจัดเก็บภาษี

กรณีให้การศึกษาแก่ประชาชน เมื่อมีการออกกฎหมายใหม่ทุกครั้งจะต้องมีการชี้แจง ให้ประชาชนทราบในทุก ๆ ทาง หลาย ๆ ครั้ง เช่น ทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เพื่อให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายภาษีอากรได้อย่างทั่วถึงทั้งในด้านการจัดให้มีการ อภิปราย กรมสรรพากรก็ควรจะเป็นผู้จัดให้มีการอภิปรายเองหรือขอความร่วมมือจากสมาคม หรือมหาวิทยาลัยจัดทำเป็นการอภิปรายเพื่อให้ประชาชนได้เข้าฟังโดยไม่คิดมูลค่า มิใช่ให้ บุคคลอื่นเป็นผู้จัด แล้วเชิญเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรไปเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย เพราะ กรมสรรพากรมีหน้าที่โดยตรงที่จะทำให้ประชาชนทราบถึงความเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย ภาษีอากร ถ้ากรมสรรพากรจะอ้างว่าบุคคลทุกคนจะปฏิเสธว่าไม่รู้กฎหมายไม่ได้ นั่น กรม สรรพากรจะต้องมีหน้าที่ให้บริการในทุกวิถีทางที่จะใหญ่เสียภาษีตามกฎหมายนั้นอย่างแท้จริง

นอกจากการให้ความรู้แก่ประชาชนแล้ว ยังจะต้องให้ความสะดวกรวดเร็ว และ ให้ความรู้สึกเป็นมิตรที่ดีต่อผู้เสียภาษี เพื่อจะทำให้ผู้เสียภาษีเกิดทัศนคติที่ดีต่อการชำระภาษี และให้ความร่วมมือในการชำระภาษีด้วยดี

เมื่อได้ทำการแก้ไขปรับปรุงภาษีการค้ำตามที่ได้เสนอแนะดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้เขียนเชื่อว่าการจัดเก็บภาษีการค้ำจะมีความเหมาะสมและเกิดผลดีกว่าการจัดเก็บภาษี มูลคาเพิ่มสำหรับประเทศไทยในปัจจุบัน.